

[Bjørn Elmquist]

blev bæret med at blive nævnt i den sammenhæng.

Hr. Gade prøvede at give indtryk af, at vi har været ude med synspunkter, der skulle have efterladt det indtryk i befolkningen, at det ikke kan nytte noget. Det har intet på sig, at vi skulle kunne stå for disse synspunkter. Det er der ingen af os der har prøvet på at give indtryk af, og vi vil ikke drømme om at prøve at give indtryk af det. Det ville være vel nærmest forbryderisk, så det er helt sikkert.

Jeg er ked af på sin vis at bide på krogen, for jeg er godt klar over, at det er en krog, hr. Gade kaster ud her. Jeg ser det som et forsøg på at få afsporet en debat, som er nyttig i folketinget, og som jeg har en vis formodning, en vis forventning og i hvert fald et håb om ville ende med en bred debat, en bred enighed og en klar vedtagelse om, at vi i Danmark vil være med til at tage vores del af byrden. I stedet får vi nu noget, der kan køre det hele af sporet. Det synes jeg er synd og skam, og jeg skal derfor her fra talerstolen alene nøjes med i denne sammenhæng at tilbagevise disse fuldstændig uunderbyggede påstande fra hr. Gade. Det har intet på sig.

At vi har forsøgt i sammenhæng med dette at drage nogle overvejelser og nogle forklaringer ind, noget, som kan løse problemerne også på længere sigt og ikke alene på kort sigt, har den baggrund, at vi er bange for, at vedtager vi noget nu og her, som ikke er passet ind i den lange sammenhæng, spænder vi ben for at få løst problemerne eller for at få bidraget til en løsning på problemerne på lidt længere sigt. Jeg synes, det var ganske usmageligt, som hr. Gade holdt, hvad han kaldte almindelige mennesker op foran sig i dette uhørte angreb på folk herinde i folketinget. Jeg mener ikke, det har noget på sig, og jeg skal i øvrigt ikke deltage i denne form for debat længere.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Det er også hr. Gade, der kalder mig herop, for jeg er overbevist om, at der er en bred enighed ikke blot i den danske befolkning, men også i folketinget, om virkelig at hjælpe de sultende og også enighed om, at der både er brug for en kortsigtet katastrofehjælp og langsigtede bistandsprogrammer.

Derfor synes jeg, at det virkelig konstruktive ville være at drøfte, hvordan vi finder den rigtige balance her, hvordan vi ret sætter ind med bistand. For hvilke positive formål tjener det, at hr. Gade begynder debatten med et stærkt personligt angreb på ministre og folketingsmedlemmer? Tror hr. Gade, at vi hjælper de sultende ved den slags personlige angreb, når vi skal begynde en debat om, hvordan vi virkelig både kort- og langsigtet hjælper?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil godt allerede på dette tidspunkt af debatten forsøge på at komme med et bidrag til at få afklaret, hvem det er, der faktisk er ved at køre denne debat af sporet.

Nu er det jo helt urimeligt for det første at kalde det personlige angreb på udenrigsministeren, al den stund det, der angribes, er regeringens politik, og det har ikke noget med det personlige at gøre. Hvis der er nogen, der er personlig, så er det da ministeren, der med sine bemærkninger om, at der er nogen, der vil slå politisk plat, om ærerørige angreb, og jeg ved ikke hvad, straks fra starten i denne debat lægger et helt usagligt niveau.

Men jeg vil godt bidrage til, at vi kommer væk fra det usaglige niveau allerede på nuværende tidspunkt ved at få fremdraget – og derfor vil jeg gerne nu stille det spørgsmål til ministeren, så vi kan få et konkret grundlag for at diskutere – om der er gjort, hvad der skal gøres, og hvad der skulle have været gjort allerede fra den danske regerings side.

Derfor vil jeg spørge ministeren: de 47 mill. kr., som bliver totalindsatsen ekstraordinært fra den danske stats side i år, hvor stor en andel af de akutte problemer rækker dette beløb til at løse?

Det er jo korrekt, som hr. Gade har nævnt det i forslaget om motiveret dagsorden, at der foreligger et behov for mange, mange millioner tons fødevarer her og nu. Mange, mange millioner tons. Hvor mange tons fødevarer kan der fremskaffes for de 47 mill. kr., regeringen har erklæret sig villig til at yde, og hvor stor en andel er det af de problemer, der skal løses? Så vidt jeg kan se, vil 47 mill. kr. kunne give anledning til noget i størrelsesordenen 15.000–20.000 tons. Hvor